

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21 000 SPLIT

Zagreb, 14. studenog 2023. godine
Posl. br.: St-698/2022

DUŽNIK:

SAMČOVIĆ d.o.o., Donji Proložac, Put Garaca 2, OIB: 09340422225, koje zastupa punomoćnik Juraj Blažičko, odvjetnik u Zagrebu, Masarykova 10

ŽALBA

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-698/2022 od 13. studenog 2023. godine
4x; punomoć u spisu

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-698/2022 od 13. studenog 2023. godine, uskraćena je potvrda Plana restrukturiranja od 27. listopada 2023. godine (zaprimljenog na sudu 31. listopada 2023. godine) te je obustavljen predstečajni postupak, a ujedno je odlučeno da će sud, nakon pravomoćnosti tog rješenja, po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

II. Protiv **pobijanog rješenja dužnik podnosi žalbu zbog:**

- bitne povrede odredaba predstečajnog postupka;
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalnog prava.

III. Pobijanim rješenjem prvostupanjskog suda uskraćena je potvrda Plana restrukturiranja od 27. listopada 2023. godine (zaprimljenog na sudu 31. listopada 2023. godine) te je obustavljen predstečajni postupak jer je sud utvrdio da se određeni broj vjerovnika na koje predstečajni postupak utječe namirio izvan tog postupka (u cijelosti ili djelomično), a što sud smatra razlogom zbog kojeg više nije moguće nastaviti predstečajni postupak, kao i da je predmetni Plan restrukturiranja zahvaćen bitnom povredom pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja (koje nisu otklonjive u dijelu koji se odnosi na namirenje vjerovnika).

Sud nadalje navodi kako do namirenja tih vjerovnika nije došlo kao posljedica dužnikovog dobrovoljnog ispunjenja obveza (članak 67. stavak 2. u vezi s odredbom članka 64. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona - NN 71/15, 104/17, 36/22; dalje u tekstu: SZ), već kao posljedica okolnosti da je Financijska agencija pravilno i zakonito postupila nastavljajući ovrhe jer joj sud nije dostavio odluku o produljenju trajanja provedbe ovrhe, čime je, prema stajalištu suda, povrijeđena odredba članka 39. SZ-a po kojoj vjerovnici na koje predstečajni postupak utječe mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u

predstečajnom postupku. Pored toga sud navodi, sve i da je takav postupak bilo moguće nastaviti, dužnik nije iz prijedloga plana restrukturiranja izostavio vjerovnike koji su tijekom postupka već namireni i koji, za razliku od trenutka otvaranja predstečajnog postupka u trenutku rasprave i glasovanja o planu više uopće nemaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku (Zlatna dolina d.o.o. Otok) ili je imaju u manjem iznosu od onoga utvrđenom rješenjem o utvrđenim tražbinama (Grenke Hrvatska d.o.o. Zagreb i Addiko bank d.d. Zagreb). Prema ocjeni suda, riječ je o bitnim povredama pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja (koje nisu otklonjive u dijelu koji se odnosi na namirenje vjerovnika), a što je u smislu odredbe članka 61. stavka 3. točke 2. SZ-a razlog za uskratu potvrde plana restrukturiranja po službenoj dužnosti.

IV. Prvostupanjski je sud, donijevši pobijano rješenje, počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje u tekstu: ZPP), a koje se odredbe primjenjuju na ovaj postupak u skladu s odredbom članka 10. SZ-a.

Samim time prvostupanjski sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje, a posljedično i pogrešno primijenio materijalno pravo (prije svega odredbe Stečajnog zakona).

Naime, prvostupanjski sud **u pobijanom rješenju utvrđuje da je do namirenja vjerovnika izvan predstečajnog postupka došlo bez propusta/krivnje dužnika**, već zbog toga što je Financijska agencija nastavila s provedbom ovrhe jer joj sud nije dostavio odluku o produljenju trajanja zabrane provedbe ovrhe, ali **neovisno o tome sasvim nelogično zaključuje kako je povrijeđena odredba članka 39. SZ-a zbog čega nije moguće nastaviti vođenje predstečajnog postupka**.

Nadalje, prvostupanjski sud zaključuje kako dužnik iz prijedloga Plana restrukturiranja nije izostavio vjerovnike koji su tijekom postupka već namireni (uslijed propusta suda), a što smatra bitnom povredom pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja koje nisu otklonjive, zbog čega je u konačnici uskratio potvrdu Plana restrukturiranja.

Odlučne činjenice u ovom postupku, u kontekstu pobijanog rješenja, predstavljaju sljedeća pitanja:

- smatra li se namirenje vjerovnika izvan predstečajnog postupka do kojeg je došlo bez propusta/krivnje dužnika povredom odredbe članka 39. SZ-a, a koja bi predstavljala razlog za obustavu postupka prema odredbi članka 64. stavka 1. točke 2. SZ-a u vezi s odredbom članka 67. stavka 2. SZ-a;
- je li dužnik ovlašten sam izmijeniti prijedlog Plana restrukturiranja (bez upute suda) na način da isti ne obuhvaća sve utvrđene i osporene tražbine prema pravomoćnom rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama;
- predstavlja li eventualni nedostatak u prijedlogu Plana restrukturiranja bitnu povredu pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja (koje nisu otklonjive u dijelu koji se odnosi na namirenje vjerovnika), a što je u smislu odredbe članka 61. stavka 3. točke 2. SZ-a razlog za uskratu potvrde plana restrukturiranja po službenoj dužnosti.

V. Dužnik se u nastavku detaljno očituje na sve odlučne navode prvostupanjskog suda iz pobijanog rješenja na kojima se temelji pobijana odluka, a koji su pogrešno utvrđeni, odnosno na koje je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

a/ Namirenje vjerovnika izvan predstečajnog postupka bez propusta/krivnje dužnika

U konkretnom slučaju nije sporno da se određeni broj vjerovnika na koje predstečajni postupak utječe namirio izvan tog postupka (u cijelosti ili djelomično), a što sud smatra razlogom zbog kojeg više nije moguće nastaviti predstečajni postupak.

Isto tako, čak i prvostupanjski sud navodi (str. 5. obrazloženja pobijanog rješenja) kako do takvog namirenja nije došlo kao posljedica dužnikovog dobrovoljnog ispunjenja obveza, već zbog toga što je Financijska agencija nastavila s provedbom ovrhe jer joj sud nije dostavio odluku o produljenju trajanja zabrane provedbe ovrhe.

Sud smatra kako je na opisani način povrijeđena odredba članka 39. SZ-a, a koja bi predstavljala razlog za obustavu postupka prema odredbi članka 64. stavka 1. točke 2. SZ-a u vezi s odredbom članka 67. stavka 2. SZ-a.

Pri takvom zaključku sud se poziva i na stajalište VTS-a, izraženo u ranijoj drugostupanjskoj odluci u ovom predmetu pod brojem Pž-2560/2023.

Prije svega ističe se kako nije sporno da je do namirenja dijela vjerovnika došlo zbog propusta suda uslijed štrajka državnih službenika i namještenika u pravosudnim tijelima, a koji je štrajk općepoznata činjenica.

Naime, dužnik je pravovremeno 30. lipnja 2023. godine zatražio od suda donošenje rješenja o produljenju trajanje zabrane ovrhe i postupaka osiguranja, a o kojem prijedlogu sud nije pravovremeno odlučio zbog toga što sudska pisarnica uredujućoj sutkinji nije dostavila ni spis niti podnesak s prijedlom dužnika.

Uslijed takvog propusta Financijska agencija je nastavila s provedbom ovrhe (zbog proteka roka zabrane) te je došlo do opisanog namirenja dijela vjerovnika.

Prvostupanjski sud sasvim pogrešno tumači stajalište VTS-a iz odluke u predmetu Pž-2560/2023 jer VTS u navedenom rješenju navodi: „*sud će u nastavku postupka voditi računa o tome je li moguće nastaviti predstečajni postupak s obzirom na navode iz ovog rješenja*“, dakle isti ne navodi kako daljnje vođenje postupka nije moguće.

Sasvim je nelogično i neživотно da daljnje vođenje postupka ne bi bilo moguće, tj. da bi dužnik bio osuđen na stečajni postupak zbog propusta suda do kojeg je došlo zbog štrajka u pravosuđu!!

Upravo to se postiže u konačnici ovdje pobijanim rješenjem, a isto je protivno svim načelima postupka, kao i Ustavom RH zajamčenim pravima na pravično suđenje.

Sud kao razlog za obustavu postupka navodi odredbu članka 64. stavka 1. točke 2. SZ-a kojom je propisano da će sud obustaviti postupak ako dužnik postupa protivno odredbama članka 67. SZ-a.

Nadalje, odredbom članka 67. stavka 2. SZ-a propisano je kako dužnik, od dana otvaranja predstečajnoga postupka do njegova završetka, **ne smije ispunjavati obveze nastale i dospjele prije otvaranja predstečajnoga postupka.**

Iz smisla navedene odredbe jasno se zaključuje kako se pod ispunjenjem obveza nastalih i dospjelih prije otvaranja stečajnog postupka smatra dobrovoljno dužnikovo ispunjenje obveza.

Pod kontekst navedene odredbene može se supsumirati namirenje vjerovnika ostvareno prisilnim putem putem ovrhe do koje je došlo uslijed propusta suda zbog štrajka, a koje bi bilo izbjegnuto da je sud pravovremeno odlučio o prijedlogu dužnika od 30. lipnja 2023. godine (o kojem je u konačnici odlučio 7. kolovoza 2023. godine na način da je produljio zabranu provedbe ovrhe, međutim takvo je rješenje doneseno nakon proteka roka zabrane i nakon FINA-inog započinjanja s ovrhom).

Potpuno je neprihvatljivo da se propust suda koji nije sporan i do kojeg je došlo bez bilo kakve krivnje dužnika reflektira na dužnika na način da se istome onemoguću daljnje vođenje ovog postupka.

Dužnik je već pretrpio štetu što se određeni broj vjerovnika već namirio uslijed propusta suda i to u znatno većem iznosu od iznosa koji je bio predviđen za namirenje predmetnim Planom restrukturiranja.

Iz svega navedenoga jasno proizlazi da je odluka suda o daljnjoj nemogućnosti vođenja ovog postupka nepravilna i nezakonita jer je do namirenja dijela vjerovnika tijekom trajanja postupka došlo isključivom krivnjom suda zbog čega dužnik ne smije trpjeti štetne posljedice, s time da je ista protivna i odredbama SZ-a jer se povredom odredbe članka 67. stavka 2. SZ-a može smatrati samo dužnikovo dobrovoljno ispunjenje tražbina vjerovnika tijekom trajanja postupka (a što je nesporno utvrđeno kako u ovom slučaju nije postojalo).

b/ Izmjena prijedloga Plana restrukturiranja od strane dužnika uz izostavljanje dijela utvrđenih/osporenih tražbina

Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju nadalje navodi sljedeće: „Dužnik nije iz prijedloga plana restrukturiranja izostavio vjerovnike koji su tijekom postupka već namireni i koji, za razliku od trenutka otvaranja predstečajnog postupka u trenutku rasprave i glasovanja o planu više uopće nemaju imovinskoopravnu tražbinu prema dužniku.“

Dužnik ističe kako bi takvo postupanje, točnije izostavljanje određenih vjerovnika iz prijedloga Plana restrukturiranja, predstavljalo jasnu povredu odredbe članka 52. stavka 1. SZ-a.

Odredbom članka 52. stavka 1. SZ-a propisano je da, ako prijedlog plana restrukturiranja ne obuhvaća sve utvrđene i osporene tražbine, dužnik je dužan najkasnije u roku od 21 dan od dana pravomoćnosti rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama odnosno od dana dostave odluke drugostupanjskog suda o žalbi protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama **dostaviti sudu plan restrukturiranja kojim su obuhvaćene sve utvrđene i osporene tražbine.**

Dakle, dužnik nikako nije mogao samoinicijativno izostavljati određene vjerovnike i pripadajuće tražbine iz prijedloga Plana restrukturiranja jer bi tako postupio protivno odredbi članka 52. stavka 1. SZ-a, a što bi predstavljalo razlog za obustavu postupka u smislu odredbe članka 52. stavka 3. SZ-a.

U ovom je postupku sud donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama 14. travnja 2023. godine koje je postalo pravomoćno u travnju 2023. godine.

Predmetnim pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama obuhvaćene su tražbine vjerovnika koji su se, uslijed propusta suda, namirili tijekom srpnja 2023. godine.

Dakle, dužnik je u prijedlogu Plana restrukturiranja bio dužan, u skladu s odredbom članka 52. stavka 1. SZ-a, navesti sve vjerovnike i tražbine obuhvaćene rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama 14. travnja 2023. godine, a što je isti i učinio.

Ni na koji način dužnik nije bio ovlašten sam, bez odgovarajuće odluke suda kojom bi mu se isto naložilo, izmijeniti prijedlog Plana restrukturiranja u kojem bi izostavio određene tražbine te na taj način izravno postupio protivno kogentnoj odredbi članka 52. stavka 1. SZ-a.

c/ Postojanje eventualnog nedostatka u prijedlogu Plana restrukturiranja kao bitna povredu pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja (koje nisu otklonjive u dijelu koji se odnosi na namirenje vjerovnika)

Gore opisanu problematiku u vezi s predmetnim prijedlogom Plana restrukturiranja (gdje dužnik nije izostavio vjerovnike koji su se namirili uslijed propusta suda, a prethodno su obuhvaćeni rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama) sud smatra nedostatkom u prijedlogu Plana koji predstavlja bitnu povredu pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja (koje nisu otklonjive u dijelu koji se odnosi na namirenje vjerovnika), a što je, prema stajalištu suda, u smislu odredbe članka 61. stavka 3. točke 2. SZ-a razlog za uskratu potvrde plana restrukturiranja po službenoj dužnosti.

Prvostupanjski sud sasvim pogrešno i selektivno tumači i primjenjuje odredbu članka 61. stavka 3. točke 2. SZ-a.

Naime, navedenom odredbom članka 61. stavka 3. točke 2. SZ-a propisano je kako će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu Plana restrukturiranja ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud.

U konkretnom slučaju ne postoji nedostatak koji bi predstavljao povredu pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja.

Međutim, sve i da postoji takav nedostatak važno je istaknuti sljedeće:

- **time ne bi bila BITNO povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja;**
- **takav bi se nedostatak mogao otkloniti u kratkom roku koji bi odredio sud.**

Dakle, eventualni propust (sve i da postoji) posljedica je prije svega propusta suda do kojeg je došlo zbog štrajka u pravosuđu, kao i daljnje intencije dužnika za postupanje u skladu s odredbom članka 52. stavka 1. SZ-a pri izradi Plana restrukturiranja, što sve upućuje da se ne radi o bitnoj povredi pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja.

Dodatno, nedvojbeno je kako bi se taj nedostatak mogao otkloniti u kratkom roku koji bi odredio sud jer bi u tom slučaju doslovno bilo potrebno iz prijedloga Plana restrukturiranja izostaviti nekoliko tražbina, a što je moguće napraviti u kratkom roku koji bi odredio sud (doslovno u jednom jedinom danu).

U konkretnom slučaju prvostupanjski je sud u potpunosti ignorirao dio odredbe članka 61. stavka 3. točke 2. SZ-a, potpuno zanemarujući dio odredbe koja omogućuje „sanaciju nedostatka“ u Planu restrukturiranja u slučaju da se isto može otkloniti u kratkom roku.

Štoviše, dužnik je na samom ročištu za glasovanje od 10. studenog 2023. godine naveo kako isti može izmijeniti Plan uvažavajući novonastale okolnosti, ali sud je takav prijedlog zanemario te istome nije dao uputu za izmjenu prijedloga Plana restrukturiranja niti mu je dodijelio rok za isto, a što je isti bio dužan učiniti u toj situaciji (uzimajući u obzir stajalište suda kako prijedlog Plana nije ispravno sastavljen).

Pobijanom odlukom prvostupanjskog suda nanosi se velika šteta dužniku te se istom uskraćuje mogućnost realizacije Plana restrukturiranja u situaciji u kojoj su vjerovnici već isti prihvatili!!

Ovakva rigidna tumačenja prvostupanjskog suda u potpunosti su protivna cilju predstečajnog postupka, predviđenom odredbom članka 2. stavka 1. Stečajnog zakona, a koji propisuje kako se predstečajni postupak provodi radi uređivanja pravnoga položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima, sprečavanja nesposobnosti plaćanja i održavanja njegove djelatnosti.

Na ovaj se način dužnika vodi u stečaj te se u potpunosti onemogućava održavanje njegove djelatnosti što bi trebala biti osnovna svrha predmetnog postupka.

Zaključno, dužnik kao najvažniju činjenicu navodi to da su VJEROVNICI VEĆ PRIHVATILI PLAN RESTRUKTURIRANJA na ročištu za glasovanje 10. studenog 2023. godine.

S druge strane sud pobijanom odlukom nanosi štetu dužniku i time ozakonjuje i abolira sve propuste suda na štetu stranke do kojih je došlo zbog štrajka, a to je nedopustivo.

VI. Slijedom svega navedenoga dužnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske preinači rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-698/2022 od 13. studenog 2023. godine, na način da potvrdi Plan restrukturiranja od 27. listopada 2023. godine (zaprimiteljen na sudu 31. listopada 2023. godine), a podredno da ukine rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-698/2022 od 13. studenog 2023. godine te predmet vrati prvostupanjskom sudu na daljnje odlučivanje.

SAMČOVIĆ d.o.o.,
koje zastupa: